

див. Аз също членувах в Радикалната партия. Бащата на Селджобалиев и моя дядо били много близки – търговски и лични приятели: дядо ми търгувал в Египет, а Селджобалиев в Цариград.

Като виждаше, че дружа с него, баща ми му казал:

– Време е вече наш Дончо да го оженим...

Когато Селджобалиев ме заговори уж случайно за това, признах му, че в Сливен има хубава, лична мома, дъщеря на Кършеви.

– В Сливен е Гидиков – зарадва се той, – може да му идем на гости. Ще вземем и Ангел Станков.

... Ангел Станков и другите приятели, които поканихме, не дойдохме. Отидохме в Сливен само със Селджобалиев. Там той се срещна най-напред с Гидиков, а след това отиде при Добри Кършев. Казал му че сме дошли да видим Сливен. Кършев веднага ни поканил у тях. Тогава за пръв път се запознах с моята другарка. Може би Селджобалиев бе загатнал или пък е направил далечен намек. Дъщерята на Тодор Кършев ми направи силно впечатление. Заминахме си. Скоро след това избухна Балканската война.

Владимир Селджобалиев беше порядъчен и честен човек, начетен и талантлив оратор. Неговите събрания в селата и кварталите на Пловдив бяха много посещавани, особено по време на напредизборните кампании. Често го придружавах. Събранията се свикваха в училищата или читалищата. Слушах го с интерес и внимание. Имаше цветиста фраза, говореше на народен език, не употребяваше неразбираеми за обикновения гражданин чуждици, служеше си с хубав литературен език и доставяше голямо удоволствие с речите си и на по-интелигентните слушатели. По народност майка му беше гъркиня. С нея беше ходил в Гърция. Къщата им в Пловдив се намирала в квартала, където живеела заможните семейства от гръцката колония, гръцката аристокрация. При управлението на д-р Данев беше окръжен управител в Бургас. Мамо му имал си беше видно обществено положение. Макар пловдивската организация на Радикалната партия да наброяваше около двеста членове,